Jummala sanna laulud.

Kui inniminenne omma haigusse wodi peäl Jumnala armo saab.

1.

Wisil: Kes Jummalat ni lasseb tehha,

Oh walmista end' innimenne!
Sest haige, nödder olled sa
Kes teab: ehk on ürrikenne
Se aeg, mis sul weel ellada:
Et kohto ette astudes,
Sul rahho olleks süddames.

* * *

Kui peaks tänna kätte joudma
So wiimne tund siin ilmas jo,
Ning Jummal sinnult arro noudma
Ning sinna olnud holeto;
Ei heitnud armo hinge peäl' —
Mis woid siis lota taewas seäl?

* * *

Nüüd melest jägo ilma mötted
Sul Jummalaga teggemist,
Ta üksnes on, kui surres woitled,
So roõm; sull' sadab hingamist.
Ka sulle Jesust läkkitand,
Kes sindki armust sünnastand.

2.

Wisil: Kes Jummalat ni lasseb tehha.

Nüüd Jesus minno jure jänud!
„Mo hing on jälle jahhutud
Kui ellaks' uest;" se, kes maitsnud
Se taewa roog, on ühhendud
Jesusse kalli armoga,
Kus wöttab targast ellada.

* * *

Oh wähhenda siis minno hädda,
Mo Jummal! minno abbimees!
„Ma lubban eddespiddi jätta